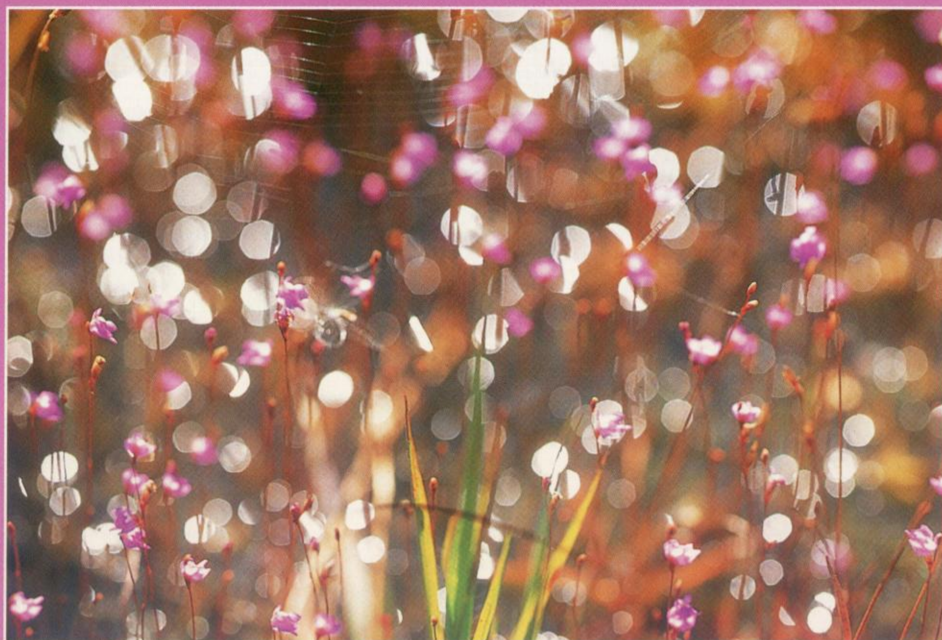
อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง

จัดทำโดย

อนุสาร อ.ส.ท.
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
๔ ถนนราชดำเนินนอก แขวงวัดโสมนัส
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐
โทรศัพท์ (๐๒) ๒๘๒-๒๑๒๙
โทรสาร (๐๒) ๒๘๒-๒๑๒๙

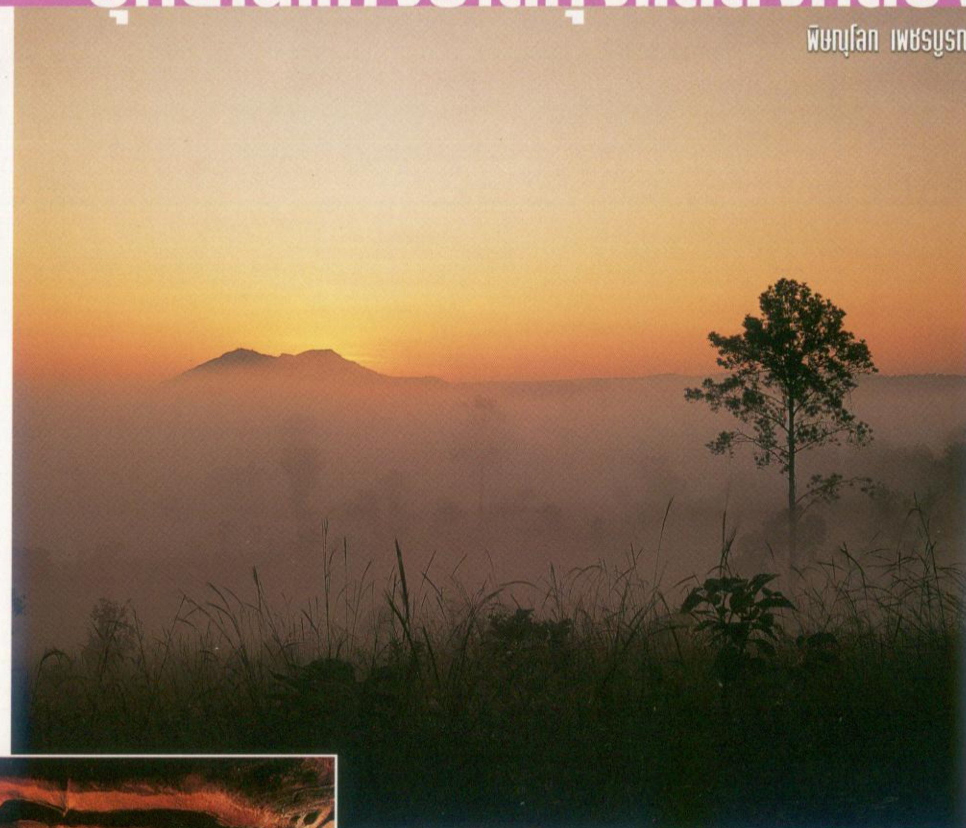
รวบรวมข้อมูล...เกรียงไกร เรือนแก้ว
รวมรวมภาพ...สาทิพย์ ทองนาคโคกกรวด

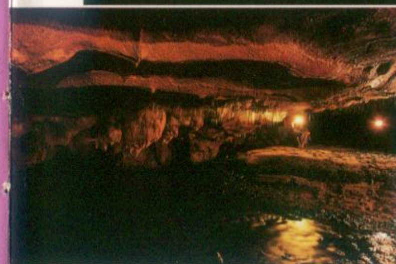
สอบถามข้อมูลท่องเที่ยวเพิ่มเติมที่
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
สำนักงานภาคเหนือ เขต ๓ (ภาคเหนือตอนล่าง)
๒๐๙/๗-๘ ศูนย์การค้าสุรสีห์ ถนนบรมไตรโลกนารถ
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐
โทรศัพท์ (๐๕๕) ๒๕-๒๗๔๒-๓
โทรสาร (๐๕๕) ๒๕-๒๗๔๒

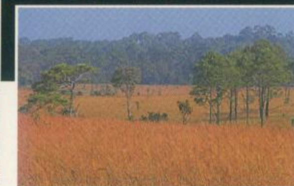
คู่มือท่องเที่ยว

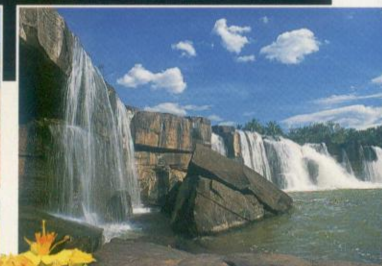
อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง

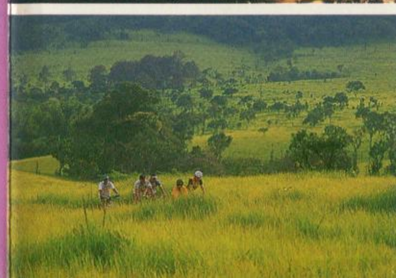
พิษณุโลก เพชรบูรณ์

อภินันทนาการ
จากอนุสาร อ.ส.ท.

บทนำ

หากใครเอ่ยถึงชื่อ “ทุ่งแสลงหลวง” ทุกคนก็จะรู้จักกันดีว่าหมายถึงทุ่งหญ้าสะวันนาอันกว้างใหญ่ไพศาลทางตอนใต้ของอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวงที่มีทิวทัศน์สวยงามยิ่ง โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน ซึ่งหญ้าในท้องทุ่งเขียวขจี ส่วนในฤดูหนาวบริเวณทุ่งหญ้าแห่งนี้ก็จะอบอวลไปด้วยทะเลหมอกยามเช้าที่งดงามไม่แพ้ที่ใดในประเทศไทย ทั้งยังเป็นแหล่งดูนก ดูผีเสื้อที่วิเศษสุดแห่งหนึ่ง และที่นี่คือสถานที่ขี่จักรยานเสือภูเขาที่มีเส้นทางที่สวยงามกว่าที่อื่นใด ทุกคำตอบล้วนเป็นนิยามของ “อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง” ได้ทั้งสิ้น

อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวงเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ ๓ ของประเทศไทย ตั้งอยู่บนเทือกเขาเพชรบูรณ์ ด้วยอาณาบริเวณอันกว้างใหญ่ไพศาลถึง ๗๘๙,๐๐๐ ไร่ ในท้องที่อำเภอวังทอง อำเภอนครไทย อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก และอำเภอเขาค้อ อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติมาตั้งแต่วันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖

อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวงยังเป็นอุทยานฯ ที่หลากหลายไปด้วยสภาพนิเวศที่แตกต่างกันมากมาย ตั้งแต่ทุ่งหญ้าสะวันนา ป่าดิบ ป่าสน ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง น้ำตก เกาะแก่ง และถ้ำ รวมทั้งสรรพชีวิตที่ดำรงอยู่ในแต่ละสภาพนิเวศที่แตกต่างกัน นี่เองจึงนับเป็นอุทยานฯ แห่งหนึ่งที่ทรงคุณค่าและอยู่ในความสนใจของนักเดินทางตลอดมา

อนุสาร อ.ส.ท. ได้จัดทำคู่มือฉบับนี้ขึ้น เพื่อให้ทุกคนเกิดความรู้ความเข้าใจในสถานที่ก่อนที่จะเข้าไปสัมผัส วันนี้อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวงยังคงหลงเหลือความอุดมสมบูรณ์ จึงอยากให้เราทุกคนตระหนักถึงความสูญเสียทรัพยากรที่ผ่านมาในครั้งอดีต และช่วยกันดำรงรักษาไว้ให้คงอยู่ในอนาคตสืบต่อไป

สารบัญ

ก่อนจะมาเป็นอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง

ด้วยเงื่อนไขทางการเมืองที่แตกแยกและต่างกันทางความคิด ทำให้ประวัติศาสตร์ชาติไทยต้องบันทึกไว้ นั่นก็คือครั้งเมื่อพื้นที่แถบนี้ โดยเฉพาะบริเวณเขาค้อซึ่งเป็นพื้นที่ต่อเนื่องกันได้ถูกจัดตั้งเป็นฐานใหญ่ของกลุ่มผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่มุ่งหวังจะปลดปล่อยประเทศไทยตามแนวคิดและอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน ทำให้พื้นที่บริเวณนี้ทั้งหมดเป็นพื้นที่ต้องห้ามสำหรับผู้คนภายนอกจะเข้าไปเยี่ยมเยือน ในครั้งกระนั้นผู้คนจึงรู้จักอุทยานฯ ทุ่งแสลงหลวงก็แต่เพียง “น้ำตกแก่งโสภา” เท่านั้น

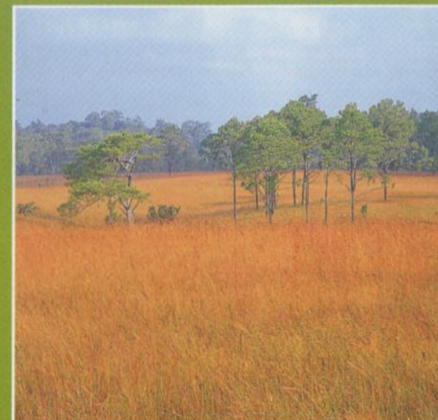
จากการที่สถานการณ์การเมืองระหว่างรัฐบาลและพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยมีข้อขัดแย้งจนถึงขั้นต้องหยิบอาวุธขึ้นมาต่อสู้กัน นับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นต้นมา จวบจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ทำให้พื้นที่หลายส่วนของอุทยานฯ ถูกราษฎรบุกรุกและแผ้วถางไปเป็นจำนวนมากเพื่อใช้ในการเพาะปลูก ผลิตอาหารให้แก่มวลสมาชิก การดูแลควบคุมพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์ของผืนป่าแห่งนี้ก็ไม่อาจทำได้โดยง่าย ในช่วงเวลานั้นเราจึงต้องสูญเสียพื้นที่ป่าไปเป็นจำนวนกว่า ๖๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งปรากฏสภาพของแปลงนาและระบบชลประทานให้เห็น

อย่างไรก็ตามทุกวันนี้ผืนป่าอันอุดมสมบูรณ์ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ โดยเฉพาะแถบตอนกลางและด้านตะวันออกของอุทยานฯ ก็นับว่ายังเป็นผืนป่าที่ทรงคุณค่ายิ่งทั้งในด้านนิเวศวิทยาและอื่น ๆ

ภูมิศาสตร์

สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงคล้ายหลังเต่า ทางด้านตะวันตกเป็นเทือกเขาหินปูนทอดเป็นแนวยาวจากเหนือจดใต้ จุดสูงสุดคือบริเวณเขาปู่ สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๑,๐๒๘ เมตร จึงเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหลายสาย เช่น ห้วยเข็กใหญ่ ห้วยเข็กน้อย ลำน้ำทุ้ม คลองชมพู และคลองวังทอง

สภาพป่ามีทุ่งหญ้าโล่งกว้างใหญ่ปะปนในป่าดงดิบชื้นและป่าดิบเขา ซึ่งเป็นจุดเด่นของอุทยานฯ คือเขตเชื่อมต่อของป่าดงดิบและป่าสนเขา และทุ่งหญ้าแบบสะวันนาที่สวยงาม ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายนเป็นช่วงที่อุณหภูมิสูงสุด ประมาณ ๒๙ องศาเซลเซียส ฤดูฝนอยู่ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ ๑,๗๐๐ มิลลิเมตร ต่อปี และในฤดูหนาวระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์อากาศจะหนาวเย็นมาก

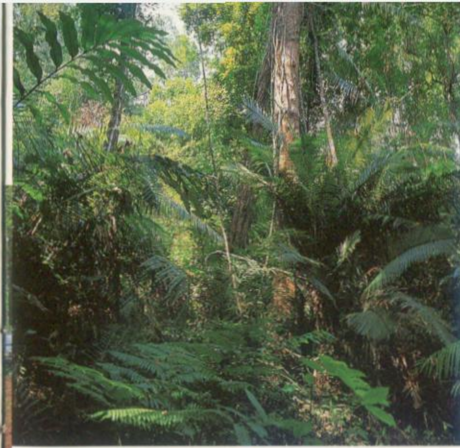
พรรณไม้และสัตว์ป่า

พรรณไม้

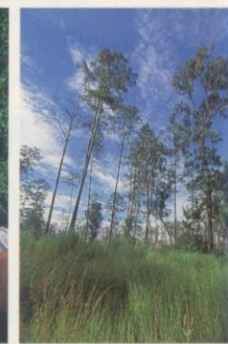
สภาพป่าประกอบไปด้วยป่าดิบแล้ง ป่าสนเขา และป่าเบญจพรรณ พรรณไม้ที่สำคัญและพบเห็นได้ง่าย ได้แก่ สนสองใบ ก่อยาง ตะเคียน มะม่วงป่า มะค่า สัก เก็ดแดง เก็ดดำ ประดู่ บริเวณป่าดิบก็จะพบต้นไม้ใหญ่มีเรือนยอดสานกันแน่นทึบ ตามพื้นป่ามีเถาวัลย์และพืชพวกขิงข่า หมาก หวาย และเฟิร์นอยู่ทั่วไป บริเวณโดยรอบตัวทุ่งแสลงหลวงมีสภาพเป็นป่าไม้ผลัดใบ ซึ่งเราเรียกกันว่าป่าเต็งรัง เพราะมีพรรณไม้ในวงศ์ยางจำพวกเต็ง รัง เหียง พลวง และยางกราด ขึ้นอยู่เป็นไม้เด่น ในฤดูแล้งพรรณไม้เหล่านี้จะเปลี่ยนสีของใบเป็นสีเหลือง สีส้ม และสีแดง ก่อนที่จะผลัดใบทิ้ง เพื่อลดการคายน้ำ

บริเวณทุ่งหญ้าเป็นพื้นที่โล่งกว้างใหญ่อันประกอบด้วยหญ้าชนิดหลัก เช่น หญ้าข้าวนก หญ้าคมบาง หญ้าขน หญ้าคา จะเป็นสีเขียวขจีไปทั้งท้องทุ่ง ข้างกอหญ้าก็จะพบพรรณไม้จำพวกที่มีเหง้า หรือหัวอยู่ใต้ดิน เช่น กระ-เจียวขาว กระเจียวแดง และว่านมหาเมฆ พืชในตระกูลเดียวกัน ดอกของไม้จำพวกนี้จะเป็นช่อคล้ายจุกสับปะรด ประกอบด้วยกาบดอกที่ซ้อนกันอยู่มากมาย มีสีขาวแซมสีม่วงแดงบริเวณกาบที่ห่อหุ้ม สีแดงและสีชมพูแซมเหลือง ใบของพวกมันจะคล้ายกับใบพายและจะโผล่ให้เห็นเฉพาะในฤดูฝนเท่านั้น พอถึงฤดูหนาวใบก็จะค่อย ๆเหี่ยวเฉาตายไปทิ้งไว้แต่เหง้าใต้ดิน ส่วนใหญ่พืชเหล่านี้จะผลิดอกมาให้ชมในฤดูฝน และพรรณไม้ที่น่าสนใจซึ่งเป็นพืชเบียน หรือพืชกาฝาก คือว่านดอกสามสี หรือดอกดินที่เกาะอยู่กับรากต้นหญ้า ดอกมีรูปทรงคล้ายแตรปากบานสีม่วงเข้ม แต้มด้วยสีเหลือง พรรณไม้ชนิดนี้พบเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น และพืชจำพวกกินสัตว์กินแมลงที่มักจะออกดอกเบ่งบานในช่วงหลังฤดูฝน เช่น หม้อข้าวหม้อแกงลิง หรือน้ำเต้าฤาษี ดุสิตา ทิพเกสร สร้อยสุวรรณา หยาดน้ำค้าง

ความโดดเด่นอันเป็นเอกลักษณ์พิเศษของทุ่งหญ้าแบบ “สะวันนา” ซึ่งเรียกทับศัพท์มาจากคำว่า Savanna หรือ Savannah เป็นคำที่นักภูมิศาสตร์ใช้เรียกทั้งลักษณะภูมิอากาศและลักษณะสังคมพืชป่าตามธรรมชาติที่เป็นทุ่งหญ้าพื้นที่กว้างใหญ่ มีไม้ยืนต้นขึ้นแซมเป็นกลุ่ม ๆ จะมีธรรมชาติเป็นตัวปรับแต่งควบคุมต้นหญ้าให้อยู่ในสภาพเช่นเดิมทุก ๆปี คือ ปริมาณน้ำฝนที่แตกต่างกันระหว่างฤดูฝนกับฤดูแล้ง ความแห้งในฤดูแล้งจะทำให้ต้นหญ้าที่แก่เหี่ยวแห้งตายลง หลังจากนั้นก็เป็นหน้าที่ของไฟป่าที่จะทำให้กล้าไม้ใหญ่ไม่ทนไฟไม่สามารถเติบโตขึ้นมาเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติเช่นเดิมได้ นอกจากนี้ในด้านปฐพีวิทยาก็เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดทุ่งหญ้าสะวันนาด้วย นั่นคือบริเวณดังกล่าวมักมีผิวดินตื้นและไม่สามารถอุ้มน้ำไว้ได้ ทำให้ความอุดมสมบูรณ์มีน้อย ไม้ใหญ่ไม่สามารถขึ้นได้

สัตว์ป่า

ข้อมูลการสำรวจความหลากหลายของสัตว์ป่าในพื้นที่อุทยานฯ พบว่ามีสัตว์ป่าถึง ๒๐๐ ชนิด โดยแยกเป็นนกประมาณ ๑๕๐ ชนิด สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมประมาณ ๔๐ ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกและสัตว์เลื้อยคลานอีกอย่างละประมาณ ๒๐ ชนิด ทั้งนี้ยังไม่รวมไปถึงแมลง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ และสัตว์น้ำที่คาดกันว่ายังไม่มีใครค้นพบอีกมาก

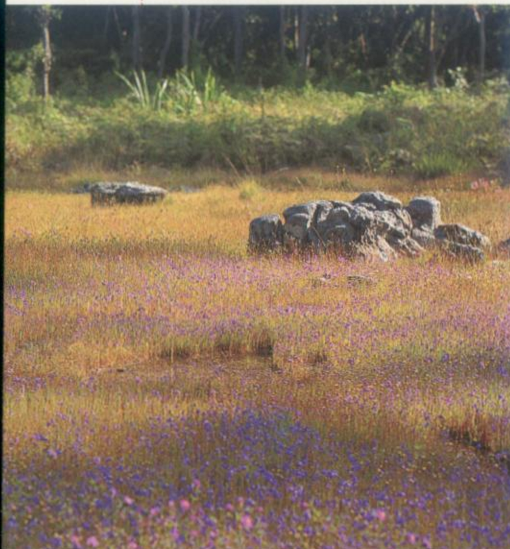
สัตว์ป่าทั่วไป ได้แก่ ช้าง เสือ กระทิง กวาง ชะมด อีเห็น ลิง ค่าง ที่พบเห็นได้บ่อย ได้แก่ หมูป่า กระต่ายป่า สำหรับผู้ที่ชอบดูนกก็สามารถได้พบนกชนิดที่หายาก เช่น นกหัวขวานใหญ่สีเทา นกโกโรโกโส และนกอีกหลายชนิดที่หาดูได้ง่าย เช่น นกโพระดก นกพญาไฟ นกแซงแซว นกขุนทอง นกกระทาทุ่ง นกเด้าดินหลังเทา นกตะขาบทุ่ง ทั้งนี้อุทยานฯ ยังเป็นแหล่งผีเสื้อที่สวยงามและหายากนานาพันธุ์ เช่น ผีเสื้อถุงทองป่าสูง ผีเสื้อหนอนคืบสไบแดง ผีเสื้อสะพายฟ้า

สามทุ่งหญ้าสะวันนา

ทุ่งแสลงหลวง เป็นทุ่งหญ้าสะวันนาแห่งแรกที่เป็นต้นทางของผู้ที่เข้ามาเยือนอุทยานฯ เพราะเป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์ป่าหนองแม่นา (สล.๘) มีพื้นที่ประมาณ ๑๐ ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่บริเวณชายทุ่งด้านทิศตะวันออก มีสภาพเป็นทุ่งหญ้าโล่ง กว้างใหญ่ มีภูเขาสูงเป็นฉากหลัง บริเวณนี้มีต้นแสลงใจขึ้นอยู่มาก ไม้ชนิดนี้เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ มีผลสุกสีแสด เมล็ดให้สารเบื่อเมา และคำว่า "ทุ่งแสลงหลวง" เป็นข้อสันนิษฐานว่าน่าจะมาจากคำว่า "แสลงใจ" นี่เอง จากบริเวณชายทุ่งที่หน่วยพิทักษ์ป่าหนองแม่นานี้ นับเป็นจุดที่สามารถมองเห็นตัวทุ่งแสลงหลวงที่ทอดยาวเป็นแอ่งกระทะขนาดใหญ่ มีเนินน้อยใหญ่สลับเป็นลอน ตามแนวขอบกระทะขนาดใหญ่นี้ถูกล้อมรอบไปด้วยป่าสน ป่าดิบเขา และป่าเบญจพรรณ

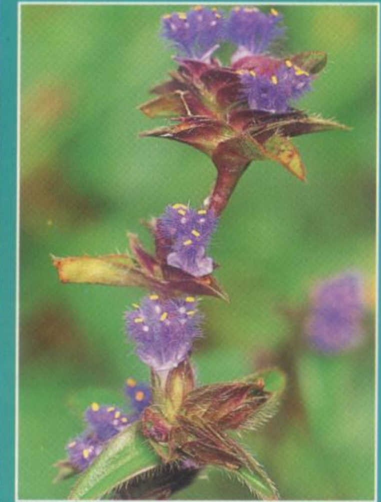

ทุ่งนางพญา หรือ**ทุ่งพญาเมืองเลน** อยู่ไกลออกไปประมาณ ๑๔ กิโลเมตร ทางด้านทิศใต้ของทุ่งแสลงหลวง มีขนาดใกล้เคียงกับทุ่งแสลงหลวง และเป็นทุ่งหญ้าสะวันนาสลับกับป่าสนเขาล้อมรอบด้วยป่าดิบสลับกับป่าดิบเขา ในแง่ระบบนิเวศแล้ว ทั้งในแง่พืชพรรณและวัฏจักรความเปลี่ยนแปลงอาจจะไม่แตกต่างกันมากนัก แต่สิ่งที่ทำให้ทุ่งนางพญาแตกต่างไปจากทุ่งแสลงหลวงก็คือการที่ทุ่งนางพญามีสังคมพืชกลุ่มสนขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น สนเหล่านี้เป็นสนสองใบที่มีขนาดใหญ่ ลำต้นเปลา เรือนยอดเป็นพุ่มกลม ต่างไปจากสนสามใบตรงที่ลำต้นมีเปลือกที่เป็นร่องลึกมากกว่า และใบเป็นรูปเข็มเล็กลักษณะเป็นกระจุก กระจุกละ ๒ ใบ ความสูงราว ๑๐-๓๐ เมตร มักขึ้นอยู่ตามที่สูงระดับ ๖๐๐-๑,๘๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง

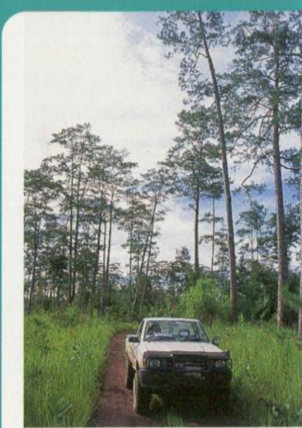

ทุ่งโนนสน เป็นทุ่งหญ้าสะวันนาอยู่ใจกลางอุทยานฯ ระยะทางประมาณ ๑๗ กิโลเมตร จากที่ทำการหน่วยพิทักษ์ป่าหนองแม่นา (สล.๘) ขึ้นไปทางเหนือตามเส้นทางลำลองที่ตัดผ่ากลางอุทยานฯ ถึงปากทางเข้าทุ่งโนนสน จากนั้นต้องเดินเท้าผ่านป่าดงดิบหนาทึบของเทือกเขาปู่ ลัดเลาะขึ้นลงไปตามเส้นทางเดินป่าประมาณ ๑๖ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินเท้าไม่น้อยกว่า ๔-๖ ชั่วโมง มีพื้นที่เพียง ๕ ตารางกิโลเมตร ลักษณะคล้ายทุ่งแสลงหลวงและทุ่งนางพญา แต่สภาพทางธรณีวิทยานับว่ามีความกันดารกว่า จึงทำให้ทุ่งโนนสนเต็มไปด้วยพืชกินสัตว์ชนิดต่าง ๆมากมาย และมีชื่อเรียกเฉพาะตามพื้นที่ต่าง ๆ บริเวณนี้อีก เช่น ทุ่งกวางด่อน ลานดุสิตา ลานสารพันดอกไม้ ลานกำแพงเมือง

ลุ่มน้ำเข็กและเส้นทางสายน้ำตก

จากบริเวณใจกลางของอุทยานฯ ไปจนจดด้านตะวันออกที่เป็นแนวของเทือกเขาปู่และเขาน้อยใหญ่ต่าง ๆ เช่น เขาภูเขียด เขาหนองใหญ่ เขาโคกสน เขาช้างหนาว เขาภูซาง เขาเปือย เขาตังแก เขาปอยน้อย เขาขมิ้น เขาถ้ำขุนอภัย เขาถ้ำป่าซาง เขาหนองพวง เขาไผ่ เขาปูเขาห้วยถ้ำ เขาหลังโนนสน และเขาทับทัน เป็นต้น ขุนเขาเหล่านี้คือแหล่งรวมของผืนป่าดงดิบที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดในอุทยานฯ และเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำเข็ก ห้วยเข็กใหญ่ ห้วยเข็กน้อย โดยมีจุดที่น่าสนใจทางด้านการท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น แก่งวังน้ำเย็น แก่งหักไพร ทางด้านตะวันออก และน้ำตกน้อยใหญ่อีกหลายแห่งทางด้านเหนือ เช่น น้ำตกแก่งโสภา น้ำตกปอย น้ำตกแก่งซอง และน้ำตกสกุโณทยาน

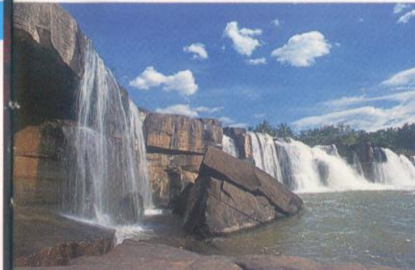

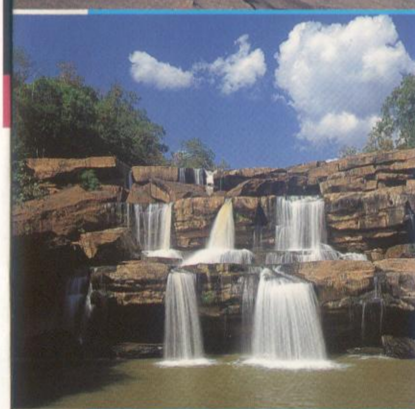

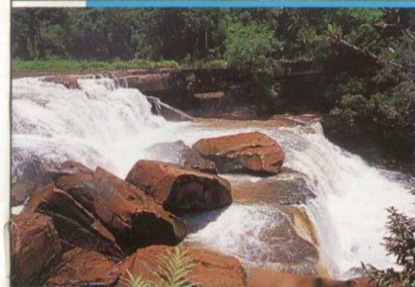
แก่งวังน้ำเย็น
เป็นแก่งน้ำขนาดใหญ่ที่นักท่องเที่ยวรู้จักกันดี ไปมาสะดวก การเดินทางจากทุ่งแสลงหลวงที่หน่วยพิทักษ์ป่าหนองแม่นา (สล.๘) ใช้เส้นทางเดียวกับเส้นทางไปทุ่งโนนสน ราว ๗ กิโลเมตรก็จะมีทางแยกขวามือลงไปริมน้ำอีกราวครึ่งกิโลเมตร บริเวณนี้จะมีสภาพภูมิประเทศเป็นป่าดงดิบชื้น ตัวแก่งจะอยู่ใต้ลงไปจากหน่วยพิทักษ์ป่าวังน้ำเย็น ซึ่งตั้งอยู่ริมลำน้ำเข็กน้อย ในฤดูฝนน้ำหลากจากสายน้ำเข็กจะท่วมมิดแก่งจนมองไม่เห็นอะไร ต้องรอให้ถึงฤดูหนาวและฤดูร้อน ตัวแก่งซึ่งมีลักษณะเป็นแก่งหินลาดเทระเกะระกะจึงจะโผล่ขึ้นมาให้เห็น ทั้งยังเหมาะสำหรับผู้ที่ชื่นชอบผีเสื้ออีกด้วย

แก่งหักไพร อยู่บนสายน้ำเข็กเช่นเดียวกัน แต่อยู่ห่างจากแก่งวังน้ำเย็นไปประมาณ ๓ กิโลเมตร การเดินทางอาจไม่สะดวกนัก จึงมีผู้นิยมไปเที่ยวกันน้อย อีกประการหนึ่งเนื่องจากบริเวณนั้นเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าหลายชนิด โดยเฉพาะช้างป่า ทางอุทยานฯ จึงไม่อยากให้คนเข้าไปรบกวนเท่าใด

น้ำตกแก่งโสภา
เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ที่เกิดจากลำน้ำเข็ก ไหลผ่านหน้าผาขนาดใหญ่ลดหลั่นกันจำนวน ๓ ชั้น แล้วผ่านไปตามแก่งหินอีกหลายแห่ง นับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของจังหวัดพิษณุโลก โดยเดินทางไปตามทางหลวงหมายเลข ๑๒ สายพิษณุโลก-หล่มสัก

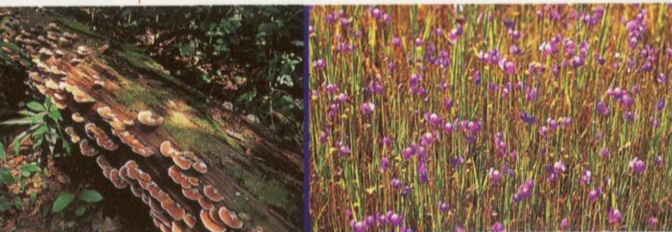

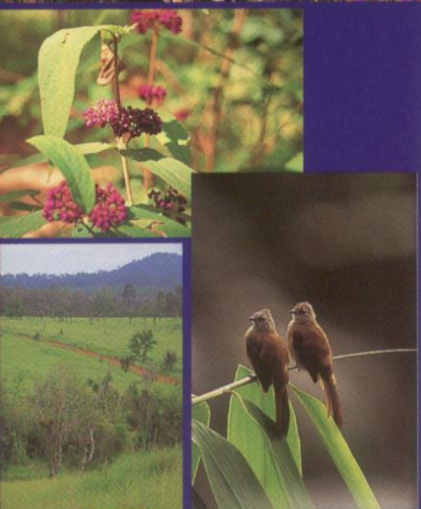
ถึงระหว่างกิโลเมตรที่ ๗๑-๗๒ ก่อนถึงที่ทำการอุทยานฯ ราว ๙ กิโลเมตร มีทางแยกขวามือเป็นทางลาดยางเข้าไปประมาณ ๒ กิโลเมตร ไปสิ้นสุดที่ลานจอดรถ ซึ่งเกินจากนั้นไม่อนุญาตให้นำรถยนต์เข้าไปได้ แต่นั่นก็ถือว่าแสนจะสะดวกสบายที่สุดแล้ว เพราะเมื่อเดินอีกไม่ถึง ๑๐ นาทีก็จะถึงบริเวณตอนบนของน้ำตกซึ่งเป็นวังน้ำกว้างใหญ่ ความกว้างไม่น้อยกว่า ๔๐-๕๐ เมตร สายน้ำเข็กที่ไหลหลั่งมาจากด้านบนจะทิ้งตัวของมันลงไปเบื้องล่างจากจุดนี้เอง ซึ่งหากจะชมให้ได้ความงามอันเป็นที่สุดจะต้องเดินลงบันไดไปยังหุบน้ำตกเบื้องล่างที่ลึกราว ๒๐-๓๐ เมตร ในฤดูน้ำหลากภายในหุบน้ำตกแห่งนี้จะอบอวลไปด้วยละอองไอและความชื้นก่อให้เกิดโลกสีเขียวของเหล่ามอส เฟิร์น งดงามยิ่งนัก และที่นี่เองที่เป็นแหล่งกำเนิดพืชหายากชนิดหนึ่งซึ่งพบครั้งแรกในประเทศไทยที่ใต้หุบน้ำตกแห่งนี้คือ "เทียนโสภา" ดอกไม้ตระกูลเทียน เป็นไม้อวบน้ำชนิดหนึ่ง ดอกสีม่วงอมชมพู ลักษณะเป็นปากแตรเหมือนดอกเทียนทั่วไป

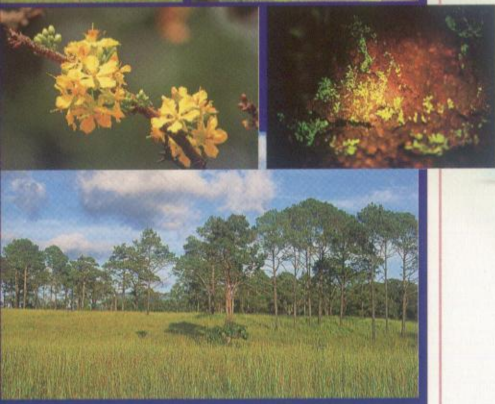
สำหรับตัวน้ำตกแก่งโสภานั้น เมื่อมองจากหุบน้ำตกด้านล่างขึ้นไปจะพบว่าเป็นน้ำตกขนาดใหญ่ที่มีความสูงไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ยามฤดูฝนหน้าน้ำหลากสายน้ำเข็กจะไหลหลั่งท้นลงโครมครืนจนเต็มหน้าผาค่อนข้างน่ากลัวและเป็นอันตรายมากหากลงเล่นน้ำตกในฤดูนี้ ส่วนในฤดูแล้งน้ำจะน้อยลงและแลเห็นน้ำตกที่ประกอบด้วยชั้นต่าง ๆถึง ๓ ชั้นได้ สายน้ำตกในฤดูนี้จะแยกออกเป็นสายต่าง ๆไม่น้อยกว่า ๓ สายในแต่ละชั้น แล้วไหลลดหลั่นกันลงมา เป็นความงามอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งขึ้นอยู่กับฤดูกาล ระยะเวลาที่ดีในการเที่ยวชมน้ำตกแห่งนี้น่าจะอยู่ในราวเดือนกรกฎาคมเป็นต้นไปจนถึงเดือนธันวาคม

ย้อนกลับขึ้นมาทางด้านเหนือที่สายน้ำเข็กซึ่งมีทิศทางมาจากด้านตะวันออกวกขึ้นไป สายน้ำเข็กได้ก่อกำเนิดน้ำตกที่งดงามขึ้นหลายแห่ง ส่วนใหญ่อยู่นอกเขตอุทยานฯ เช่น น้ำตกปอย น้ำตกแก่งซอง และน้ำตกสกุโณทยาน

แผนที่คู่มือท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง

ไปอำเภอนครไทย

อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า

บ้านแยง

น้ำตกแก่งโสภา

๑๒

น้ำตกปอย

ที่ทำการอุทยานฯ

บ้านเข็กน้อย

อำเภอหล่มสัก

อำเภอหล่มเก่า

แคมป์สน

ไปพิษณุโลก

น้ำตกแก่งซอง

ลำน้ำเข็กใหญ่

ไร่บี.เอ็น.

ไปขอนแก่น

๒๑๙๖

บ้านทุ่งสมอ

ทุ่งโนนสน

กกไม้แดง

บ้านวังแดง

๑๒๙๕

คลองชมพู

แก่งหักไพรี

น้ำตกศรีดิษฐ์

๒๓๐๒

บ้านบุ่งน้ำเต้า

น้ำตกชอนโสม

อำเภอเขาค้อ

บ้านสำรัง

ถ้ำพระวังแดง

แก่งวังน้ำเย็น

๒๓๒๓

๒๓๒๕

อนุสาวรีย์ผู้เสียสละเขาค้อ

๑๑

ถ้ำพระไทรงาม

สวนสัตว์เปิดเขาค้อ

ถ้ำพระรถเมรี

๒๒๕๘

๒๐๓

ทุ่งแสลงหลวง

บ้านทานตะวัน

อำเภอเนินมะปราง

ถ้ำเดือนถ้ำดาว

หน่วยฯ หนองแม่นา

พระตำหนักเขาค้อ

๑๑๑๕

บ้านมุง

ไปเพชรบูรณ์

อำเภอสากเหล็ก

ทุ่งนางพญา

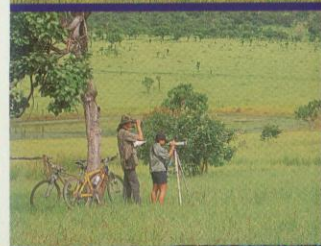
เขาย่า

ไปอำเภอวังชมพู

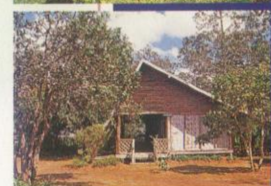

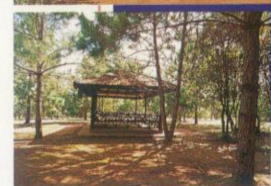

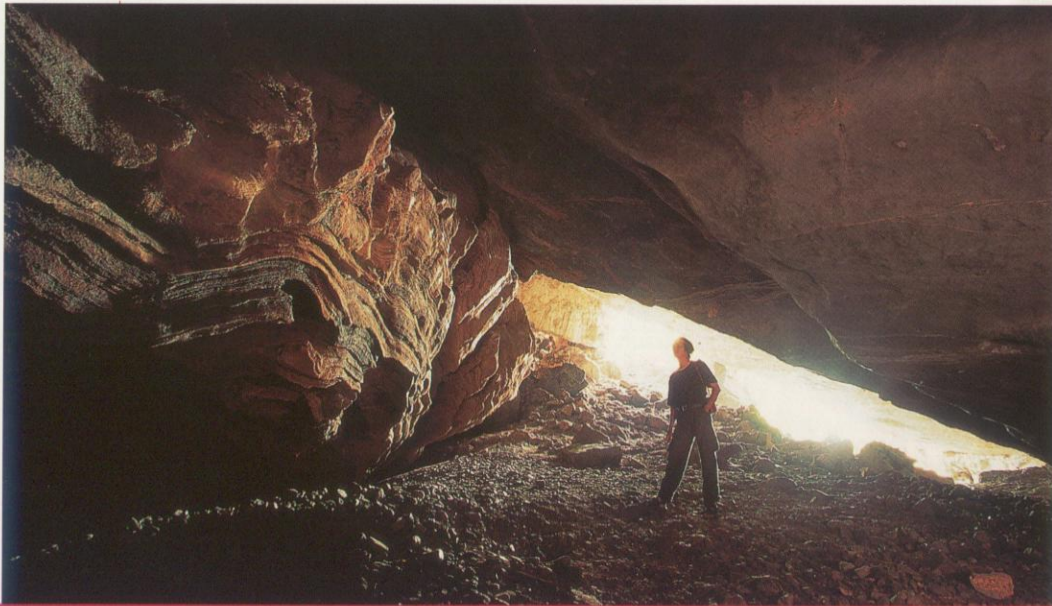

บ้านมุง ดินแดนแห่งถ้ำ

ลักษณะทางธรณีวิทยาของอุทยานฯ ประกอบด้วยหินชั้นและหินแปร ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ หินทราย หินดินดาน และหินปูน โดยชั้นหินทรายและหินดินดานจะเป็นส่วนที่ครอบคลุมพื้นที่อุทยานฯ ส่วนใหญ่เกือบทั้งหมด

จากกิ่งอำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร สู่อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก ที่อยู่ห่างออกไป ๒๐ กิโลเมตร บริเวณด้านตะวันตกเฉียงใต้ของอุทยานฯ เส้นทางสายนี้จะนำไปสู่ "บ้านมุง" ที่อยู่ห่างจากตัวอำเภอเนินมะปรางไปอีก ๗ กิโลเมตร พื้นที่ราว ๓๐ ตารางกิโลเมตรกลับเต็มไปด้วยชั้นหินปูนสีเทา หมวดหินผานกเค้า อันประกอบด้วยหินเชิร์ตสีดำและมีหินดินดานแทรกสลับ ลักษณะเช่นนี้เองจึงก่อให้เกิดภูมิประเทศที่สลับซับซ้อนไปด้วยเทือกเขาหินปูนน้อยใหญ่ มียอดตะปุ่มตะป่ำเรียงรายติดต่อกัน และเกิดถ้ำน้อยใหญ่มากมายนับร้อยถ้ำ เช่น

ถ้ำบ้านมุง อยู่ภายในบริเวณวัดบ้านมุง ถ้ำแห่งนี้อาจไม่ใช่ถ้ำที่สวยงามมากนัก หากแต่มีความสำคัญโดยเป็นแหล่งอาศัยของค้างคาวหูหนูปากย่นจำนวนนับหมื่น ๆตัว

ถ้ำเดือนถ้ำดาว อยู่ห่างจากบ้านมุงไปราว ๑ กิโลเมตร และเป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์ป่าถ้ำเดือนถ้ำดาว (สล. ๖) ที่ตั้งอยู่บริเวณหน้าปากถ้ำ ถ้ำแห่งนี้มีลักษณะเป็นถ้ำน้ำลอด กำเนิดมาจากการที่ทางน้ำใต้ดินกัดกร่อนชั้นหินปูน แล้วแทรกตัวไปตามรอยแยกต่าง ๆมานานนับล้านปี จนสามารถชอนไชไปทะลุยังอีกด้านหนึ่งได้ในที่สุด ถ้ำเดือนถ้ำดาวเป็นถ้ำที่มีสายน้ำไหลมาจากนอกถ้ำ มุดตัวลงไปเป็นทางน้ำใต้ดินจากอีกฟากหนึ่งของถ้ำ แล้วผ่านกระบวนการกัดเซาะมานานนับล้าน ๆปี จึงเกิดเป็นถ้ำน้ำลอดขึ้น โดยมีทางน้ำมาทะลุออกอีกด้านหนึ่งให้เห็นคือด้านปากถ้ำที่บ้านมุงนี้ ด้วยระยะทางความยาวของตัวถ้ำราว ๑.๔ กิโลเมตร การเข้าไปเที่ยวชมถ้ำเดือนถ้ำดาวฤดูที่เหมาะสมที่สุดควรเป็นในฤดูแล้งที่น้ำในคลองถ้ำดาวมีปริมาณลดลงและง่ายต่อการเดินเข้าไปสำรวจภายในถ้ำ หากเป็นช่วงฤดูฝนจะไม่มีหนทางที่เข้าไปสำรวจถ้ำได้เนื่องจากปริมาณน้ำมีมากและอันตราย

ถ้ำพระไทรงาม ต้องย้อนกลับออกมาจนถึงแยกดงงู ก่อนถึงตัวอำเภอเนินมะปรางเล็กน้อย เลี้ยวขวาไปราว ๗ กิโลเมตร แล้วแยกขวามืออีกครั้งหนึ่ง ไปตามเส้นทางลำลองที่เป็นหลุมเป็นบ่อราว ๒.๕ กิโลเมตรก็จะถึงบริเวณถ้ำพระไทรงาม ลักษณะการกำเนิดของ "ถ้ำพระไทรงาม" นี้ก็เป็นการกำเนิดของถ้ำน้ำลอดในลักษณะเดียวกันกับถ้ำเดือนถ้ำดาวนั่นเอง หากแต่ถ้ำพระไทรงามนี้บริเวณปากถ้ำจะมีลักษณะงดงามกว่าด้วยหินย้อยและเถาไม้เลื้อยที่ปกคลุมอยู่บริเวณหน้าถ้ำ หนทางลงสู่ถ้ำจะต้องปีนลงไปจากด้านบนก่อน จุดน่าสนใจเริ่มตั้งแต่หินย้อยรูปร่างคล้ายช้าง หรือไดโนเสาร์ในคูหาแรก ผ่าน "ทำนบหินปูน" ซึ่งเป็นการก่อตัวขึ้นของหินปูน มีลักษณะคล้ายทำนบ หรือเขื่อนที่กั้นน้ำไว้ หรือคล้ายกับนาขั้นบันได จุดเด่นของถ้ำนี้คือการพบปลาสีขาวที่ไม่มีตา มีด้วยกันถึง ๒ ชนิด คือ ขนาดเล็กราว ๔ นิ้ว และขนาดใหญ่ราว ๑ ฟุต ปลาพวกนี้มีหนวดยาวอยู่ที่ปาก ๖ เส้น สังเกตดูส่วนที่เป็นตาจะเป็นแค่เพียงจุดแดง ๆ ไม่มีลูกตาเหมือนปลาทั่วไป ทั้งนี้เนื่องจากพวกมันไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้สายตาในสภาพที่มืดมิด คงใช้แต่หนวด หรือประสาทสัมผัสอย่างอื่นในการหากินและดำรงชีพเท่านั้น ชนิดตัวใหญ่ที่พบมีหางเป็นแฉกสีแดงคล้ายปลาตะเพียนและอยู่ตามวังน้ำลึก นอกจากปลาไม่มีตาที่พบแล้ว ภายในถ้ำแห่งนี้ยังมีกุ้งตัวใส ๆหัวสีขาวอีกชนิดหนึ่งที่พบอยู่ทั่วไปในธารน้ำ และมีปูถ้ำ ลำตัวสีคล้ำ มีก้ามสีขาว อาศัยอยู่ตามผนังถ้ำให้เห็นอีกด้วย

และถ้ำอื่น ๆ เช่น ถ้ำพระรณเมรี ถ้ำนางสิบสอง ถ้ำพระพราย ถ้ำช่องนาคราช ถ้ำต้นยอ ถ้ำต้นไทร ถ้ำพุทธมนต์ ถ้ำท้าวทศรถ ถ้ำกระรอก ถ้ำเมืองขิง ถ้ำหน้าเมืองสาน ถ้ำถ้วยน้ำชา ถ้ำอธิษฐาน-ภูผาบารมี ถ้ำหลวงพ่อบุญมี ถ้ำแก้ว และถ้ำพระวังแดง

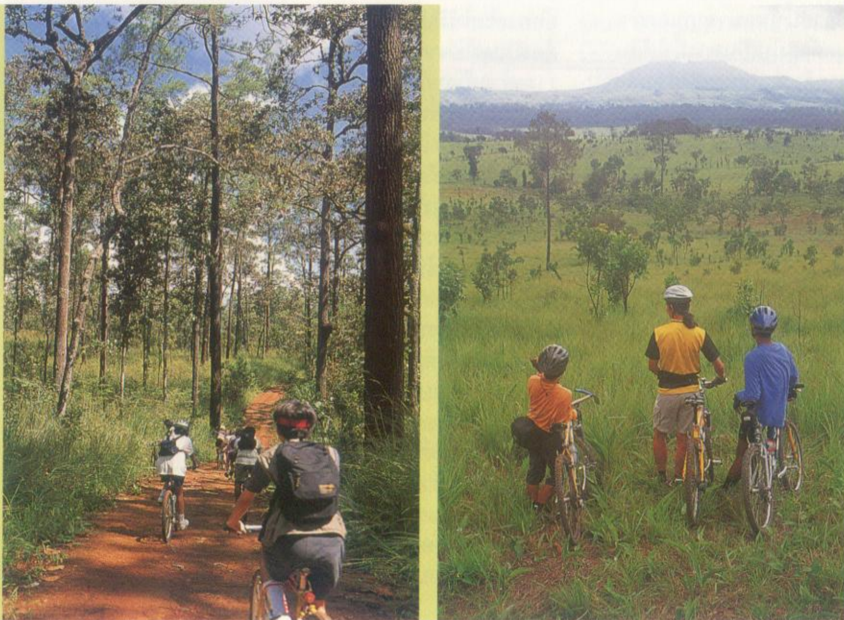
เส้นทางสวรรค์ ของนักจักรยานชมธรรมชาติ

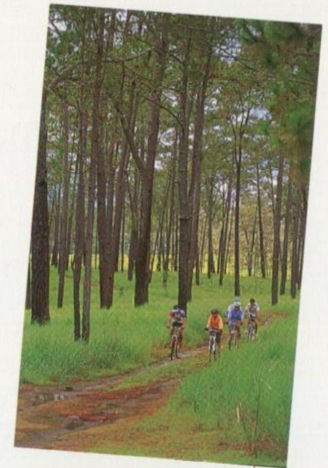
เส้นทางจักรยานท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวงนับว่าเป็นเส้นทางที่มีความยากลำบาก ปีนภูเขา ลงทางดิ่ง เส้นทางขรุขระ เพลิดเพลินกับธรรมชาติและได้รับความรู้ในเรื่องธรรมชาติ จากสภาพป่าแต่ละชนิดที่ผ่าน สภาพพรรณไม้ นก และสัตว์ป่า ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นเส้นทางที่ดีที่สุดในรูปแบบของกิจกรรมท่องเที่ยวแนวผจญภัย

เส้นทางที่ทำการฯ-ทุ่งแสลงหลวง-ทุ่งพญา เป็นเส้นทางที่ดีที่สุดและอาจพัฒนาให้เป็นเส้นทางขี่จักรยานท่องเที่ยวในระดับนานาชาติได้เป็นอย่างดี ได้แก่ เส้นทางที่ทำการอุทยานฯ กิโลเมตรที่ ๘๐ มาบรรจบกับเส้นทางที่มาจากทุ่งแสลงหลวง พบกันที่ปากทางเข้าทุ่งโนนสน เป็นระยะทางประมาณ ๔๐ กิโลเมตร ใช้ระยะเวลาเดินทาง ๑-๒ วัน

เส้นทางทุ่งแสลงหลวง-ทุ่งพญา เป็นเส้นทางที่เหมาะมากสำหรับมือใหม่ถึงมือระดับปานกลางที่ขี่จักรยานไม่บ่อยนัก เพราะสภาพทางง่าย ๆ ไม่ยากลำบาก มีระยะทางประมาณ ๑๖ กิโลเมตร

เส้นทางทุ่งแสลงหลวง-ปากทางเข้าทุ่งโนนสน เป็นเส้นทางที่มีความยากลำบากปานกลาง มีระยะทางประมาณ ๑๗ กิโลเมตร

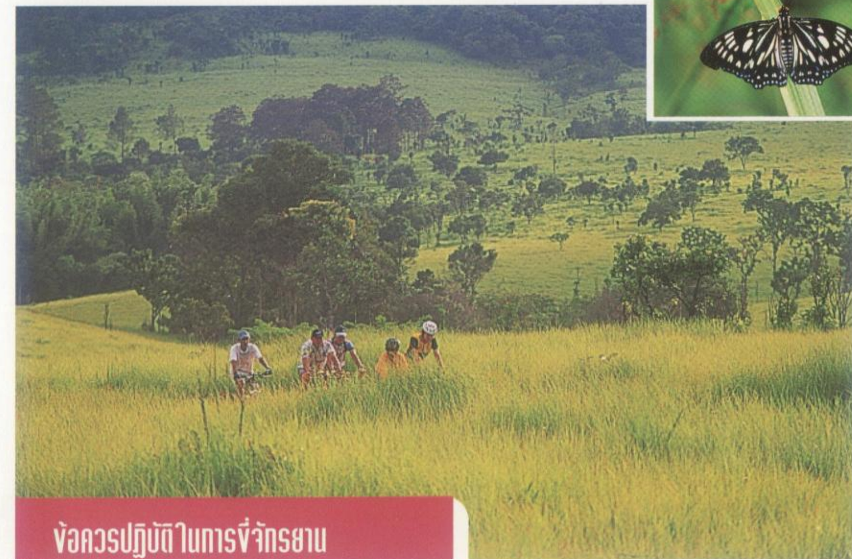

การเตรียมตัวไปขี่จักรยาน

๑. นำรถไปเอง โดยติดไปกับรถกรณีที่ขับรถไปเอง หรือนำจักรยานขึ้นรถทัวร์ เสียค่าระวางไม่เกิน ๑๐๐ บาท รถสองแถว ๒๐ บาท หรือถ้าไม่มีจักรยาน ติดต่อขอเช่าได้ที่ร้านอาร์มี ไบค์ ในตัวเมืองพิษณุโลก โทรศัพท์ (๐๕๕) ๒๑-๓๕๔๑

๒. ใช้บริการของบริษัททัวร์จักรยานที่ชำนาญในพื้นที่ โดยจองจากกรุงเทพฯ เป็นแพ็กเกจทัวร์ของแค้มปิ้ง ไบค์ ซึ่งมีการจัดเตรียมอุปกรณ์และความสะดวกตั้งแต่ออกจากกรุงเทพฯ ไม่ว่าจะเป็นที่พัก อาหาร รถจักรยาน อุปกรณ์อื่น ๆ คนนำทาง คนดูแลความปลอดภัย และมีกิจกรรมศึกษาธรรมชาติเสริม เช่น ดูนก ดูผีเสื้อ และศึกษาพรรณไม้ในระหว่างกิจกรรมขี่จักรยาน โทรศัพท์ติดต่อที่ (๐๒) ๘๗๓-๐๐๘๗, ๘๗๓-๐๐๕๙

ข้อควรปฏิบัติในการขี่จักรยาน

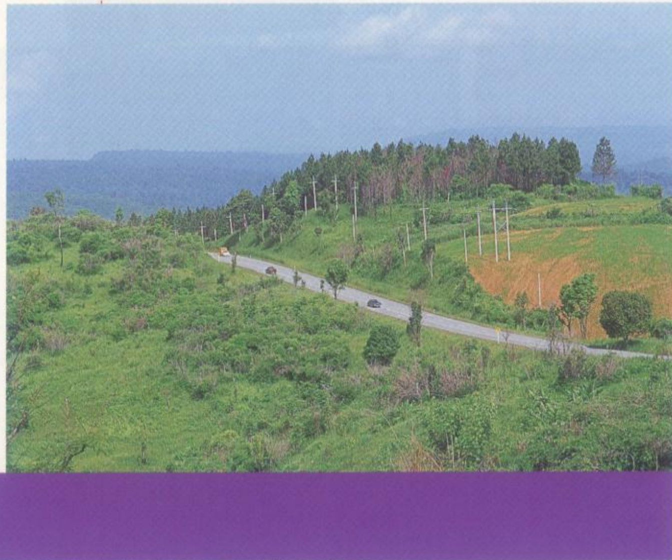
- สวมหมวกกันน็อกทุกครั้งที่ขี่จักรยาน
- ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของอุทยานฯ โดยเคร่งครัด
- ไม่ออกนอกเส้นทาง เพราะอาจจะได้รับอันตราย หรือหลงทาง และอาจเป็นการทำลายธรรมชาติ
- ตรวจเช็กอุปกรณ์ให้พร้อม รวมถึงอุปกรณ์ซ่อมบำรุงพื้นฐาน (กรณีนำรถไปเอง)
- เนื่องจากทุ่งแสลงหลวงมีความสมบูรณ์ของพรรณไม้และสัตว์ป่า โดยเฉพาะนกและผีเสื้อ ควรเตรียมกล้องดูนก คู่มือดูนก คู่มือศึกษาผีเสื้อ สมุดบันทึก ปากกา ดินสอ ไปด้วย

ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ← VISITOR CENTER
แก่งวังน้ำเย็น 7 ↑ KAENG WANG NAM YEN
ทุ่งนางพญา 14 ↑ THUNG NANG PHAYA
ทุ่งโนนสน 32 ↑ THUNG NON SON

การเดินทาง

ทางรถยนต์

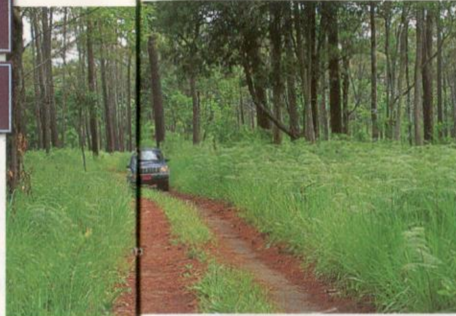
ที่ทำการอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวงตั้งอยู่ริมทางหลวงหมายเลข ๑๒ (ซึ่งเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดพิษณุโลก-อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์-จังหวัดขอนแก่น เป็นรอยต่อระหว่างภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) บริเวณหลักกิโลเมตรที่ ๘๐ สามารถเดินทางไปถึงได้ ๓ เส้นทาง

เส้นทางที่ ๑ จากกรุงเทพฯ-พิษณุโลก ไปตามทางหลวงหมายเลข ๑ และหมายเลข ๓๒ จนถึงจังหวัดนครสวรรค์ ต่อด้วยทางหลวงหมายเลข ๑๑๗ ถึงจังหวัดพิษณุโลก แล้วเดินทางต่อโดยใช้ทางหลวงหมายเลข ๑๒ สายพิษณุโลก-วังทอง-หล่มสัก จนถึงบริเวณหลักกิโลเมตรที่ ๘๐ ถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง รวมระยะทางสายนี้ทั้งหมดประมาณ ๔๕๐ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๒ จากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงหมายเลข ๑ และหมายเลข ๓๒ จนถึงอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี มีทางแยกขวามือ เป็นทางหลวงหมายเลข ๑๑ ผ่านตากฟ้า-สากเหล็ก ไปบรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๒ ที่อำเภอวังทอง เลี้ยวขวามาทางอำเภอหล่มสัก จนถึงหลักกิโลเมตรที่ ๘๐ ถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง รวมระยะทางสายนี้ทั้งหมดประมาณ ๔๕๓ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๓ จากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงหมายเลข ๑ ถึงจังหวัดสระบุรี ต่อด้วยทางหลวงหมายเลข ๒๑ ผ่านจังหวัดเพชรบูรณ์ ถึงอำเภอหล่มสัก รวมระยะทางประมาณ ๔๐๐ กิโลเมตร แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข ๑๒ สายพิษณุโลก-หล่มสัก โดยเดินทางย้อนไปทางจังหวัดพิษณุโลก เมื่อถึงบริเวณหลักกิโลเมตรที่ ๘๐ ถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง รวมระยะทางของเส้นทางสายนี้ประมาณ ๔๖๐ กิโลเมตร

ที่ทำการหน่วยพิทักษ์ป่าหนองแม่นา (สล.๘)

ห่างจากที่ทำการอุทยานฯ ประมาณ ๖๐ กิโลเมตร จากที่ทำการฯ ไปตามทางหลวงหมายเลข ๑๒ สายพิษณุโลก-หล่มสัก ไปทางหล่มสัก ๒๐ กิโลเมตร ถึงสามแยกแคมป์สน เลี้ยวขวาไปทางอำเภอเขาค้อ ผ่านหน้าอำเภอเขาค้อ ถึงสี่แยกเลี้ยวขวา ผ่านหน้าพระตำหนักเขาค้อ ตรงไปจนถึงบ้านทานตะวัน เลี้ยวขวาเข้าหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ สล.๘ (หนองแม่นา)

การเดินทางเข้าท่องเที่ยวทุ่งโนนสน

การเที่ยวทุ่งโนนสนควรจะไปประมาณช่วงปลายฝนต้นหนาว (ปลายเดือนตุลาคมถึงต้นเดือนธันวาคม) จะเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม เนื่องจากเป็นช่วงหมดฝน ทำให้การเดินป่าไม่ลำบากมากนัก

การเดินทางเริ่มต้นจากจุดที่พักโดยรถยนต์ (ขับเคลื่อนสี่ล้อ) พร้อมด้วยสัมภาระส่วนตัวที่จำเป็น ควรไปถึงจุดเริ่มเดินทางเท้าก่อน ๑๐.๐๐ นาฬิกา ทางเดินเท้าส่วนมากเป็นที่ราบตามสันเขา ทำให้เดินสบายขึ้น หลังจากออกเดินทางผ่านป่าดงดิบจุดชมวิว จะพบลำธารเล็ก ๆ และเป็นจุดเดียวตลอดเส้นทางเดินที่ยังพอมีน้ำอยู่บ้าง จากนั้นเดินทางต่อผ่านผาไทร ทุ่งไซโย จนทะลุทุ่งโนนสน ผ่านทุ่งกวางด่อน เพิงหิน น้ำตก (ปางหวาย) น้ำตกกุหลาบแดง ทุ่งดุสิตา

อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

๑. คนนำทาง หากนักท่องเที่ยวติดต่อแจ้งกำหนดการเดินทางและความประสงค์ให้ทราบล่วงหน้า ทางอุทยานฯ จะจัดเตรียมคนนำทางให้

๒. ลูกหาบ อัตราค่าจ้างวันละประมาณ ๓๐๐ บาท ต่อวัน ต่อคน น้ำหนักของไม่เกิน ๒๕ กิโลกรัม (ทางอุทยานฯ ไม่ได้ดำเนินการเอง แต่อำนวยความสะดวกให้)

๓. รถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อ หรือดัดแปลงพิเศษ ราคาไปส่ง รับกลับ คันละประมาณ ๑,๘๐๐ บาท (ถ้าถนนไม่ลื่นมากและรถยนต์สองแถวขึ้นไปได้ ราคาประมาณคันละ ๑,๒๐๐ บาท) จะนำมาเอง หรือให้อุทยานฯ ติดต่อให้ก็ได้ (ทางอุทยานฯ ไม่ได้ดำเนินการเอง แต่อำนวยความสะดวกให้ ค่าใช้จ่ายบางอย่างอาจมีการเปลี่ยนแปลง)

สิ่งที่จะต้องนำติดตัวมา

๑. ถุงนอน เต็นท์ หรือเปล อุปกรณ์หุงหาอาหาร
๒. อาหาร ๓ มื้อ ต่อวัน ข้าวห่อวันเดินทางคนละ ๑ ห่อ
๓. ยารักษาโรคและเครื่องใช้ส่วนตัว

ที่พัก

ที่พักในอุทยานฯ

ทางอุทยานฯ มีบ้านพักให้บริการนักท่องเที่ยว ๒ แห่ง คือ

๑. บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง ตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก มี ๗ หลัง มุมเมือง ๑ พักได้ ๒๒ คน ราคา ๑,๘๐๐ บาท ต่อคืน มุมเมือง ๒ มุมเมือง ๓ มุมเมือง ๔ และมุมเมือง ๕ พักได้หลังละ ๖ คน ราคาหลังละ ๙๐๐ บาท ต่อคืน ทับตามี ๑ และทับตามี ๒ พักได้หลังละ ๑๔ คน ราคาหลังละ ๒,๔๐๐ บาท ต่อคืน ค่าธรรมเนียมกางเต็นท์ ๕ บาท ต่อคน ต่อคืน

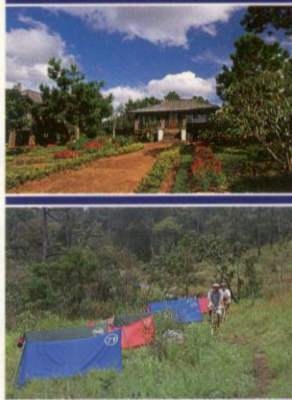
๒. บริเวณหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ สล.๘ (หนองแม่นา) ตำบลหนองแม่นา อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ มี ๒ หลัง แสลงหลวง ๑ และแสลงหลวง ๒ พักได้หลังละ ๑๔ คน ราคาหลังละ ๒,๔๐๐ บาท ต่อคืน

ทางอุทยานฯ ไม่มีบริการเต็นท์ให้พัก แต่มีจุดบริการอาหารบริเวณที่ทำการอุทยานฯ

สถานที่พักใกล้เคียงในเขตจังหวัดพิษณุโลก

(รหัสทางไกลจังหวัดพิษณุโลก ๐๕๕)

โรงแรมไพลิน ถนนบรมไตรโลกนาถ โทร. ๒๕-๒๔๑๑-๕ กรุงเทพฯ โทร. (๐๒) ๒๑๕-๗๑๑๐ โรงแรมเทพนคร ถนนศรีธรรมไตรปิฎก โทร. ๒๔-๔๐๗๐-๖, ๒๕-๑๘๑๗ กรุงเทพฯ โทร. (๐๒) ๓๙๘-๒๐๘๗ โรงแรมอมรินทร์นคร ถนนเจ้าพระยา โทร. ๒๑-๙๐๖๙-๗๕ โรงแรมน่านเจ้า ถนนบรมไตรโลกนาถ โทร. ๒๕-๙๕๑๑-๓ กรุงเทพฯ โทร. (๐๒) ๒๗๘-๑๗๔๙ โรงแรมอินทรา ถนนศรีธรรมไตรปิฎก โทร. ๒๕-๙๑๘๘, ๒๕-๙๖๓๘ โรงแรมช้างเผือก ถนนพระองค์ดำ โทร. ๒๕-๒๘๒๒, ๒๕-๒๘๙๙ โรงแรมสยาม ถนนอาทิตย์วงศ์ โทร. ๒๕-๘๘๔๔ โรงแรมราชวงศ์ ถนนมิตรภาพ โทร. ๒๕-๙๕๖๙, ๒๔-๑๗๘๙ โรงแรมศิวะเทพ ถนนประสงค์ประสาท ราชพฤกษ์เกสเฮ้าส์ ถนนพระองค์ดำ โทร.๒๕-๘๗๘๘ โรงแรมจันทร์ประเสริฐ ถนนพญาลิไท โทร. ๒๕-๘๒๙๘ โรงแรมพิษณุโลก ถนนนเรศวร โทร. ๒๕-๘๙๔๔, ๒๕-๘๔๒๕ โรงแรมเอเชีย ถนนเอกาทศรถ โทร. ๒๕-๘๓๗๘ โรงแรมอุณหจักร ถนนไสฤๅไท โทร. ๒๕-๘๓๘๗ โรงแรมปานสมบัติ ถนนไสฤๅไท โทร. ๒๕-๘๑๗๙

สถานที่พักแรมเยาวชน

บ้านพักเยาวชน ติดต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก โทร. ๒๕-๙๐๐๑ ต่อ ๔๐๐ เปิดให้จองสำหรับเยาวชนและบุคคลทั่วไป พักได้ ๘๐ คน (๘ ห้อง ห้องละ ๑๐ คน) ค่าบำรุง ๒๐ บาท ต่อคน ต่อคืน

รีสอร์ตบนเส้นทาง พิษณุโลก-หล่มสัก

วังน้ำเย็นรีสอร์ท กิโลเมตรที่ ๔๖ ถนนพิษณุโลก-หล่มสัก สำรองที่พักที่พิษณุโลก โทร. ๒๙-๓๔๑๑-๔ กรุงเทพฯ โทร. (๐๒) ๓๑๘-๘๘๙๕-๖ เรนฟอเรสท์ (กิโลเมตรที่ ๔๔) อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก สำรองที่พัก โทร. ๒๙-๓๐๘๕-๖, (๐๑) ๕๒๐-๐๒๙๔ ธารทองรีสอร์ท (กิโลเมตรที่ ๔๙) ถนนพิษณุโลก-หล่มสัก โทร. ๒๔-๕๐๑๗

ข้อแนะนำในการเข้าไปใช้บริการในอุทยานแห่งชาติ

- ไม่เข้าไปยึดครอง แผ้วถางป่า หรือเก็บแร่ ดิน หิน และพรรณไม้ (ดอกไม้ ใบไม้ หรือผลไม้) รวมทั้งของป่าทุกชนิด
- ไม่ล่าสัตว์ หรือจับแมลง
- ไม่นำสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์พาหะทุกชนิดเข้าไปในพื้นที่อุทยานฯ
- ไม่ยิงปืน จุดดอกไม้เพลิง หรือทำให้เกิดระเบิดโดยวัตถุระเบิด
- ไม่ส่งเสียงดัง หรือใช้เครื่องขยายเสียง จนเป็นที่รบกวนแก่นักท่องเที่ยวคนอื่นและสัตว์ป่า
- ไม่ขีดเขียน หรือติดป้ายประกาศโฆษณาใด ๆ
- ไม่นำยานพาหนะเข้าออก หรือขับขี่ยานพาหนะในทางที่มิได้จัดเพื่อการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่
- ไม่กระทำการใด ๆที่เปลี่ยนแปลงทางน้ำ หรือทำให้ลำน้ำ ลำห้วย หนอง คลอง หรือบึง ต้องท่วมท้น หรือเหือดแห้ง
- ไม่กระทำการใด ๆอันเป็นเหตุให้เกิดการเสื่อมเสียศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม
- ทิ้งขยะมูลฝอยลงในพาหนะที่จัดไว้ และไม่ทิ้งสิ่งอันเป็นเชื้อเพลิง ซึ่งอาจทำให้เกิดไฟไหม้ป่าได้
- การใช้ห้องน้ำและห้องสุขา ต้องช่วยกันรักษาความสะอาดโดยเคร่งครัด และโปรดช่วยกันประหยัดน้ำ
- การประกอบกิจกรรมนันทนาการ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นกีฬา การเล่นน้ำ การเดินป่า การดำน้ำดูปะการัง การพักแรมค้างคืน และการก่อกองไฟ ให้กระทำได้เฉพาะบริเวณที่ทางอุทยานฯ กำหนดไว้เท่านั้น
- ไม่เดินออกนอกเส้นทางที่กำหนดไว้
- ผู้ที่นำเต็นท์ไปกางพักแรม หรือนอนบ้านพักอุทยานฯ หลังเลิกใช้ต้องทำความสะอาดบริเวณพื้นที่ดังกล่าวให้เรียบร้อย
- ผู้ที่เช่าเต็นท์ของอุทยานฯ จะต้องเตรียมเครื่องนอนไปเอง
- การประกอบกองไฟเพื่อประกอบการหุงหาอาหาร หรือกิจกรรมรื่นเริงรอบกองไฟนั้น นอกจากจะต้องกระทำในบริเวณที่ทางอุทยานฯ กำหนดไว้แล้ว ยังมีข้อกำหนดอย่างอื่นอีกด้วย ได้แก่
- ต้องไม่เก็บ หรือตัดกิ่งไม้ยืนต้นมาใช้ แต่อนุญาตให้ใช้กิ่งไม้ หรือไม้แห้งล้มขอนนอนไพรได้ ทั้งนี้จะต้องติดต่อเจ้าหน้าที่ก่อนใช้ทุกครั้ง
- ขณะที่กองไฟยังลุกไหม้อยู่ ต้องมีผู้คอยควบคุมดูแลอยู่เสมอ เพื่อป้องกันมิให้ไฟลุกลามไปยังที่อื่น และหลังเลิกใช้ทุกครั้ง ต้องดับไฟให้สนิท

ติดต่อข้อมูลที่พักในอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง ได้ที่

ตู้ ปณ. ๖๔ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๑๒๐ โทรศัพท์ (๐๑) ๒๒๖-๐๗๒๘ หรือที่งานบริการบ้านพัก ส่วนอุทยานแห่งชาติ สำนักงานอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ (๐๒) ๕๗๙-๕๗๓๔